

Sag ud af Verden, ved at sende Ministeren de nødvendige Oplysninger og samtidig indsende et Andragende om at faa Lov til at anvende det omtalte Beløb paa samme Konto, som det oprindeligt var tiltænkt.

Bransager var fuldstændig enig med mig i denne Betragtning og raadede mig til at sende de 500 Kr. tilbage til P. Christiansen, hvor de jo retteligt hørte hjemme; desuden tilbød Bransager at gaa op til Ministeren og forberede Sagen, saaledes, at naar der fra mig eller Planteavlsudvalget fremkom et Andragende, saa kunde forventes et gunstigt Svar.

Jeg nedlagde saa mit Hverv som Formand. Efter Bransagers Ønske skulde P. Christiansen, Bransager og jeg mødes en nærmere bestemt Dag i Roskilde for at lægge Sagen til Rette; efter denne Aftale skrev jeg til P. Christiansen og anmodede ham om at møde mig i Køge, hvad ogsaa skete.

Ved dette Møde bønfuldt P. C. mig atter om *ikke* at gaa til Ministeren, men da jeg nu oplyste ham om, at jeg havde talt med Bransager, og at der nu ikke var Tale om Opsættelse, saa indvilligede han tilsyneladende i at mødes med Bransager og mig.

Jeg tilskrev eller telefonerede nu dette til Bransager, og vi aftalte saa en Dag, hvor vi skulle mødes, eventuelt gaa op til Ministeren sammen, jeg skrev saa til P. Chr. og bad ham møde i Roskilde denne bestemte Dag, og i Fald han skulde være forhindret, da at telefonere til mig.

Imidlertid har P. Chr. i Mellemtiden (Tiden, der ligger mellem den Dag vi talte sammen i Køge, hvor han lovede at mødes med B. og mig, og saa den Dag, hvor han faar mit Brev med Indbydelse til at møde) været oppe hos V. N., der har raadet ham til at undlade at give Møde. Thi da P. Chr. i Henhold til mit Brev ringer mig op, meddeler han mig, at han ikke kan komme til Mødet med B. og mig, og slutter med at sige, at den Sag vedkommer heller ikke ham — formodentlig — som jeg svarede — et Raad V. N. havde givet ham.

Jeg maa indskyde den Bemærkning, at P. Chr.s Regnskab havde beroet hos V. N. fra Dagen mellem Jul og Nytaar og at V. N. stadig optræder som Defensor for P. Chr.

Da jeg meddeler Bransager P. Chr.s Svar og antyder, at han vistnok har været hos V. N. og raadført sig med ham, bliver Aftalen, at Sagen alligevel skal forelægges for Ministeren, men B.s Sygdom har gjort, at dette atter trækker noget i Langdrag.

Imidlertid er Angrebene paa Ministeren standset, og jeg taler atter med B., og der bliver bestemt en Dag i den første Uge af Marts; atter forhindrer B.s Upasselighed dette, og vi bestemme saa Lørdag den 12. Marts. For alle Tilfældes Skyld sender jeg Bransager en kort skriftlig Fremstilling af Sagen, saafremt han kunde ønske at have en saadan ved Haanden, men paa Grund af forskellige Omstændigheder er det umuligt for Bransager at komme til København denne Dag.

Mandag den 14. Marts, da jeg kom ind paa Husmandsbrandkassens Kontor, havde jeg imidlertid faaet et Vink om, at der havde været et Møde paa Kontoret angaaende dette Forhold, og i en Ordveksling jeg havde med V. N., nægtede han dette, men maatte dog — tvunget af Omstændighederne — indrømme, at han nok kendte noget til, hvad der var i Gære fra hans og Bestyrelsens (eller en Del af den) Side. V. N. fremkom med forskellige stærke Udtryk, og, som han bandede paa, skulde han nok vise mig, at jeg skulde komme til at bære hele Skylden.

Under mit Ophold paa Kontoret fik jeg saa telefonisk Meddelelse om, at der var kommet en Indbydelse til et Bestyrelsesmøde i Slagelse den 16. Marts Kl. 12; nu maatte V. N. saa indrømme, at han havde mere Kendskab til denne Sag, end han før vilde give det Udseende af. Min Hustru telefonerede straks til B. og satte ham ind i Sagen, ligesom jeg ogsaa talte med ham om Aftenen, og vi enedes saa om at opsætte vor Henvendelse til Ministeren til dette Møde var overstaet.

Om dette Møde og dets Fremkomst, skal jeg, efter hvad Formanden for Planteavlsudvalget har oplyst, meddele følgende:

Som før nævnt antydede jeg, at P. Chr. havde faaet det Raad af V. N., at afvise Sagen som sig uvedkommende, og ved Afrejsen fra Slagelse den 16. Marts indrømmede han dette og oplyste, at der ved hans Henvendelse til V. N. var taget Bestemmelse om at indkalde nogle af Bestyrelsens Medlemmer til en privat Sammenkomst; denne fandt Sted den 10. Marts; til Stede var — efter P. Chr.s sigende —